Dosar nr. 3302/2/2015
(Număr în format vechi 1965/2015)

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECŢIA I PENALĂ

DECIZIA PENALĂ Nr. 1095

Şedinţa publică din data de 11.09.2015
Completul constituit din
Preşedinte: MGD
Judecător: TAM
Grefier: CG

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie – Direcţia Naţională Anticorupţie este reprezentat de procuror MD.

Pe rol se află judecarea apelurilor declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie – Direcţia Naţională Anticorupţie şi de inculpata RARINCA MARIANA împotriva sentinţei penale nr. 2873 din data de 18.12.2014 pronunţate de Tribunalul Bucureşti - Secţia I penală, în dosarul nr. 22674/3/2014 – *rejudecare după admiterea contestaţiei în anulare*.

Dezbaterile au avut loc în şedinţa publică din 10.09.2015, fiind consemnate în încheierea de şedinţă de la acea dată, instanţa stabilind data pronunţării la 11.09.2015, când în aceeaşi compunere a hotărât următoarele:

CURTEA,

Prin sentinţa penală nr. 2973/18.12.2014 a Tribunalului Bucureşti Secţia I Penală s-a dispus condamnarea inculpatei Rarinca Mariana în baza art. 207 al. 2 şi 3 C.p. cu aplicarea art.13 ind. 1 din Legea nr.78/2000 la pedeapsa de 3 ani închisoare.

In baza art.91 C.p. s-a dispus suspendarea sub supraveghere a executării acestei pedepse pe un termen de încercare de 3 ani, calculat de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri.

În baza art. 93 alin.1 C.p. pe durata termenului de încercare s-a stabilit în sarcina inculpatei respectarea următoarelor măsuri de supraveghere:

stiripesuflise.ro

a/. să se prezinte la Serviciul de Probaţiune la datele fixate de acesta;

b/. să primească vizitele Consilierului de probaţiune desemnat cu supravegherea sa;

c/. să anunţe, în prealabil, schimbarea locuinţei şi orice deplasare care depăşeşte 5 zile;

d/. să comunice şi să justifice schimbarea locului de muncă;

e/. să comunice informaţii şi documente de natură să permită controlul mijloacelor sale de existenţă.

În baza art. 93 alin.2 C.p., s-a impus în sarcina inculpatei condamnatei obligaţia să frecventeze un program de reintegrare socială derulat de către serviciul de probaţiune sau organizat în colaborare cu instituţii din comunitate.

În baza art.93 alin.3 C.p. s-a stabilit că pe parcursul termenului de încercare condamnata va presta o muncă neremunerată în folosul comunităţii în cadrul Grădiniţei cu program normal „IC" din Galaţi sau în cadrul Grădiniţei cu program normal nr. .. din Galaţi pe o perioadă de 60 de zile lucrătoare.

În baza art.91 alin.4 C.p. s-a atras atenţia inculpatei asupra disp. art. 96 C.p.

În baza art.241 alin.1 lit.b C.p.p. a constatat încetată de drept măsura arestării preventive luată faţă de inculpată prin încheierea din 10.60.2014 a Tribunalului Bucureşti - Secția I-a Penală.

În baza art. 242 C.p.p, s-a respins, ca rămasă fără obiect, cererea de înlocuire a măsurii arestării preventive formulată de inculpata la termenul din 17.12.2014.

În baza art. 72 C.p. s-a dedus din pedeapsă reţinerea şi arestarea preventivă de la 10.06.2014 la zi.

În baza art.399 alin.3 lit.b C.p.p. s-a dispus punerea de îndată în libertate a inculpatei de sub puterea MAP nr...../10.06.2014 emis de Tribunalul București - Secţia I-a Penală dacă inculpata nu e reţinută sau arestată în altă cauză.

În baza art. 112 alin.1 lit.b C.p. s-a dispus confiscarea de la inculpata următoarele bunuri folosite în săvârşirea infracțiunii: un telefon ... , carcasă de plastic culoare neagră, ..., cartela SIM ....

S-a luat act că partea vătămată Stanciu Livia Doina nu s-a constituit parte civilă în cauză.

Onorariul avocat din oficiu inculpată în sumă de 200 lei se va avansa din fondurile Ministerului Justiţiei.

În baza art. 274 alin.1 C.p.p. a obligat inculpata la plata sumei de 12500 lei cheltuieli judiciare către stat (din care 11000 lei reprezintă cheltuielile judiciare stabilite în faza de urmărire penală).

Stiridesubiri.ro

Pentru a pronunţa această soluţie, instanţa de fond a reţinut următoarele:

În perioada august-septembrie 2013 – 03 iunie 2014, inculpata Rarinca Mariana a ameninţat-o pe persoana vătămată Stanciu Livia-Doina cu darea în vileag către presă a unor fapte imaginare, compromiţătoare pentru persona vătămată şi pentru soţul acesteia, dacă persoana vătămată nu îi remitea suma de 20.000 de euro, fapta fiind săvârşită în scopul obţinerii de către inculpată în mod injust a unui folos patrimonial, constând în suma solicitată.

Deşi nu au relevanţă, cu privire la existenţa infracţiunii de şantaj (fapta existând şi dacă pretinsa datorie a părţii vătămate ar fi reală), nu s-a putut stabili cu certitudine, în ciuda verificărilor făcute de către instanţă, mobilul săvârşirii faptei, cu alte cuvinte, dacă exista sau nu vreo datorie a părţii vătămate Stanciu Livia Doina faţă de inculpată.

Situaţia de fapt se dovedeşte în parte şi cu susţinerile inculpatei, care arată că procedând cum a procedat, a urmărit să-şi recupereze datoria de la partea vătămată, recunoscând astfel, implicit, că a ameninţat-o pe partea vătămată.

În drept, încadrarea juridică a faptei este corectă, dar sunt necesare unele precizări:

Având în vedere că alineatul 1 al art.207 din Codul penal sancţionează constrângerea, definită într-un sens larg, care cuprinde orice modalitate de a-i impune persoanei să facă sau să nu facă ceva împotriva voinţei sale, iar alineatul 2 al aceluiaşi articol prevede o formă aparte a constrângerii, respectiv ameninţarea cu darea în vileag a unei fapte reale sau imaginare, compromiţătoare pentru persoana ameninţată ori pentru un membru de familie al acesteia, iar inculpata a recurs tocmai la această formă specială de constrângere, tribunalul apreciază că nu se impune reţinerea şi a alineatului 1 al art.207 C.p., în încadrarea juridică a faptelor săvârşite.

Apoi infracţiunea nu s-a consumat decât în momentul în care inculpata a reuşit să-i transmită persoanei vătămate ameninţările cu darea în vileag a unor fapte imaginare, compromiţătoare pentru persoana vătămată şi pentru soţul acesteia, şi i-a solicitat o sumă de bani pentru a nu acţiona astfel. Repetarea acestor ameninţări la date ulterioare se integrează în chip natural în activitatea infracţională unică ce constituie elementul material al infracţiunii de şantaj.

De asemenea, în cauză există o unitate naturală de infracţiune, tentativa pedepsibilă la infracţiunea de şantaj, săvârşită în perioada august/septembrie 2013 – decembrie 2013, pentru că este o formă mai puţin gravă a aceleiaşi infracţiuni, este absorbită în mod natural în infracţiunea consumată de şantaj.

Stiri pe surse.ro

La filele 202 şi urm. din dosar instanţă, inculpata a formulat o cerere de schimbare a încadrării juridice a faptei, după cum, în ultimul cuvânt, a criticat şi reţinerea disp. art.13/1 din Legea nr.78/2000.

Deşi criticarea reţinerii disp. art.13/1 din Legea nr.78/2000 este tardivă procedural, instanţa va analiza pe fond această susţinere, întrucât ea este, oricum, neîntemeiată.

Competenţa Direcţiei Naţionale Anticorupţie este atrasă de disp. art.1 lit.a din Legea nr.78/2000, partea vătămată fiind o persoană ce face parte dintr-o autoritate publică, mai exact, din autoritatea judecătorească.

Deosebirea dintre infracţiunea de ameninţare (art.206 alin.2 C.p.= şi infracţiunea de şantaj este aceea că la şantaj insuflarea stării de temere urmăreşte, neapărat, obţinerea unui folos material (patrimonial) pentru autor sau pentru altă persoană, în timp ce la ameninţare, insuflarea stării de temere se produce din alte motive, nu patrimoniale.

În aceste condiţii, întrucât inculpata a urmărit recuperarea sumei de 2000 de euro pretins datorată de partea vătămată, fapta inculpatei este şantaj, iar nu ameninţare.

Nu are relevanţă pentru existenţa faptei, împrejurarea că inculpata a considerat că era îndreptăţită să primească banii solicitaţi, câtă vreme mijloacele folosite sunt injuste, ating libertatea morală a părţii vătămate, fiind de aceea incriminate penal.

Nu poate fi reţinută nici infracţiunea prev. de art.208 alin.2 C.p. pentru că, deşi, ambele infracţiuni provoacă o stare de temere, această stare de temere este insuflată şi are scopuri diferite.

Astfel, la şantaj, convorbirile telefonice au ca scop obţinerea unui folos material, în timp ce în privinţa hărţuirii sexuale, convorbirile telefonice urmăresc şicanarea, deranjarea părţii vătămate, starea de temere fiind indusă tocmai de frecvenţa sau conţinutul acestora.

Nu pot fi reţinute nici disp. art.20 alin.2 C.p. privind starea de necesitate, întrucât inculpata nu se află într-un pericol grav, care să-i impună acesteia necesitatea de a acţiona în maniera în care a făcut-o.

Nu pot fi reţinute nici disp. art.75 alin.1 lit.a C.p., deoarece nerestituirea unei sume de bani nu constituie un act de provocare în înţelesul legii penale.

Cât priveşte invocarea disp. art.30 şi 43 C.p. (eroarea şi starea de recidivă), ele chiar nu au vreo legătură cu cauza de faţă.

Prin urmare, în drept, fapta inculpatei întruneşte elementele constitutive ale infracţiunii prev. de art.207 alin.2 şi 3 C.p. cu aplic. art.13/1 din Legea nr.78/2000, text de lege în baza căruia inculpata va fi condamnată.

Stiripesuflise.ro

Împotriva acestei hotărâri au promovat apel Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie DNA şi inculpata, criticând-o pentru nelegalitate şi netemeinicie.

Prin decizia nr. 733/2015 a Curţii de Apel Bucureşti Secţia I penală apelul inculpatei a fost admis iar în temeiul art.17 alin.2 rap. la art.16 alin.1 lit.b Cod procedură penală, a fost achitată inculpata Rarinca Mariana sub aspectul săvârşirii infracţiunii de şantaj, prev. de art.207 alin.2 şi 3 Cod penal cu aplic. art.13[1] din Legea nr.78/2000 actualizată.

Pentru a dispune o astfel de soluţie, Curtea a apreciat că lipseşte condiţia esenţială pentru existenţa ameninţării cu darea în vileag către presă a unor fapte reale sau imaginare, compromiţătoare pentru persoana vătămată Stanciu Livia Doina, astfel cum prevăd dispoziţiile art.207 alin.2 Cod procedură penală.

A arătat în continuare că mesajele din data de 03.06.2014, transmise de către inculpata Rarinca Mariana, persoanei vătămate Stanciu Livia Doina, prin care invocă recuperarea unei datorii nu se circumscriu elementului material al laturii obiective a infracţiunii de şantaj prev. de art.207 alin.2 Cod penal, subliniind că nu au fost de natură a crea o stare de temere persoanei vătămate.

Prin decizia de achitare, Curtea de Apel a arătat că nu au fost respectate dispoziţiile legii europene cât şi ale legii interne (f. 23 decizie), fără a preciza accepţiunea noţiunii de "lege europeană" dar şi despre ce lege internă este vorba sau ce încălcări ar fi suferit.

Ca motivare a acestor încălcări la care a făcut trimitere, instanţa de apel procedează la o înşiruire a actelor procesuale şi procedurale efectuate de procuror, în data de 04.06.2014 (f. 23 decizie), fără a preciza ce ar fi nelegal în acestea.

În motivarea soluţiei de achitare, Curtea de Apel a mai arătat că procurorii ar fi invocat în mod abuziv existenţa faptelor imaginare şi compromiţătoare pentru persoana vătămată, reliefând în continuare declaraţii ale inculpatei din data de 17.06.2014.

Împotriva acestei decizii a promovat contestaţie în anulare Parchetul de pe lângă Înalta Curte de casaţie şi Justiţie DNA, contestaţie ce a fost admisă prin decizia nr. 1006/2015 a Curţii de Apel Bucureşti (f. 178 – 189 dosar 3302/2/2015).

După desfiinţarea deciziei de achitare, în faza apelului, s-a procedat la audierea persoanei vătămate, a inculpatei şi a martorilor OCG şi SR.

Analizând actele şi lucrările dosarului, Curtea apreciază că ambele apeluri sunt nefondate, pentru următoarele motive:

În mod corect prima instanţă a reţinut că în perioada august-septembrie 2013 – 03 iunie 2014, inculpata Rarinca Mariana a ameninţat-o pe persoana vătămată Stanciu Livia-Doina cu darea în

Stiri pe Scurt.ro

vileag către presă a unor fapte imaginare, compromiţătoare pentru persona vătămată şi pentru soțul acesteia, dacă persoana vătămata nu îi remitea suma de 20.000 de euro, fapta fiind săvârşită în scopul obţinerii de către inculpată în mod injust a unui folos patrimonial, constând în suma solicitată.

Raporturile dintre inculpată şi persoana vătămată se grefează pe faptul că inculpata a desfăşurat o activitate în cadrul cabinetului de avocatură al soţului persoanei vătămate din municipiul Galaţi, îngrijindu-se de aspecte administrative precum curăţenia, udatul florilor, şi hrănirea unui animal de casă.

Inculpata îşi arogă şi calitatea faptică de secretară în cadrul cabinetului de avocatură, ocazie cu care ar fi interrelaţionat cu diferiţi clienţi ai defunctului soţ al persoanei vătămate, clienţi a căror identitate nu a dorit să o dezvăluie şi care, la date neprecizate, după decesul soţului persoanei vătămate, ar fi cerut restituirea unor sume de bani pe care din motive iarăşi nedezvăluite de inculpată, le-ar fi plătit aceasta din urmă din resurse proprii sau din banii remişi de concubinul său, martorul OC.

Oricum inculpata pe parcursul procesului penal învederează mai multe variante ale acestor presupuse plăţi făcute unor clienţi necunoscuţi, arătând chiar că defunctul soţ al persoanei vătămate în timpul vieţii i-ar fi cerut să facă aceste plăţi, iar inculpata le-ar fi făcut fără ezitare, deşi în mod evident nu avea resursele necesare atâta vreme cât aceasta însăşi arată că şi-ar fi amanetat bijuterii şi s-ar fi împrumutat de la concubinul său, elemente ce lipsesc de credibilitate versiunea învederată de inculpată.

Nu exista nici un motiv rezonabil pentru ca inculpata să procedeze la o diminuare severă a patrimoniului personal pentru a face aşa – zise restituiri de onorarii în dosare cu care nu avea nici o legătură.

În fapt, Curtea apreciază că situaţia faptică din prezentul dosar este mult mai simplă, având în vedere conţinutul convorbirilor dintre inculpată, persoana vătămată şi colaboratorul cu identitate protejată, raportat şi la declaraţiile martorului SR.

Astfel, inculpata a speculat starea de vulnerabilitate a persoanei vătămate, care în calitatea sa de preşedinte ÎCCJ se afla în toamna anului 2013 în procedura de reînnoire a mandatului.

Era de notorietate faptul că împotriva persoanei vătămate exista o campanie susţinută exercitată de unele trusturi de presă, prin care se urmărea denigrarea şi diminuarea şanselor de reuşită la un nou mandat a persoanei vătămate, în condiţiile în care instanţa pe care o conducea, ÎCCJ, pronunţase soluţii de mare fermitate în special în cazuri de mare corupţie în care fuseseră implicate persoane cu funcţii politice inalte sau potenţă financiară extrem de ridicată.

Stiri pe surse.ro

De aceea, inculpata a contactat pe martorul SR, în luna septembrie 2013, spunându-i că este asaltată de posturi de televiziune, şi că ar trebui ca persoana vătămată să îi remită suma de 20.000 euro, sumă ce ar fi fost plătită de inculpată unor persoane necunoscute, foşti clienţi ai avocatului Stanciu.

Pentru a fi mai credibilă, inculpata i-a spus martorului că a semnat deja cu o televiziune, căreia îi va da informaţii despre activitatea avocatului Stanciu, soţul persoanei vătămate. I-a spus martorului că la poarta sa se află realizatorul TV G. în persoană şi încă o persoană de la Realitatea TV, iar televiziunile sunt interesate de orice amănunte picante (f. 20 verso vol. 1 dup).

Martorul s-a deplasat la locuinţa persoanei vătămate şi nu a observat existenţa carelor de televiziune sau a numitului G.. Martorul a întrebat vecinii dacă au văzut prin preajma casei inculpatei vreun car de televiziune, răspunsul fiind negativ (declaraţie martor fila 302 vol. 1 dosar contestaţie în anulare).

Iniţial martorul nu a dat curs solicitărilor inculpatei de a lua legătura cu persoana vătămată pentru remiterea sumei de 20.000 euro, dar aceasta a început să îl contacteze prin mesaje tip sms, trimise de pe numărul de telefon 07....aparţinând inculpatei, în luna decembrie 2013.

Mesajele aveau următorul conţinut: "*Nu pot sa mai aştept. Nu o sa vă placă dar mam hotărît sa nu mai ţin cont decît de mine şi de ai mei. Cineva vă avea musafiri neplăcute la usa*. " (f. 124 vol. 1 dup, transcriere mot a mot după conţinutul sms). În următorul mesaj, a arătat că: "*Am semnat cu o tel şi voi spune tot ce ştiu cu date concrete şi cu martori dna ma ignorat total dar eu am plătit o parte din datorii, şi vreau banii*." Într-un alt mesaj, arată că: "Voi pune şi pe internet", iar într-un mesaj din 13.12.2013 a scris martorului: "*Sunt în drum spre Bucureşti. Nu mai am milă de nimeni. O sa iasă aşa de urît încît poate sa şi dea demisia. Am vrut doar banii mei*."

În urma acestor insistenţe, martorul a luat legătura cu persoana vătămată pentru a clarifica situaţia. Persoana vătămată a contactat inculpata, exprimându-şi surprinderea totală faţă de aceste presupuse datorii, învederându-i că îi este neclar cum de inculpata evocă aceste datorii abia la sfârşitul anului 2013, la doi ani de la decesul soţului său.

Conform depoziţiei persoanei vătămate, inculpata a arătat că în cazul în care nu va primi această sumă, va divulga presei informaţii compromiţătoare despre familia sa, moment în care persoana vătămată a arătat că nu stă la discuţii cu şantajiştii şi i-a închis inculpatei telefonul.

Toate aceste discuţii au avut loc pe fondul faptului că, în martie 2012, persoana vătămată, care prin natura funcţiei sale, de preşedinte al instanţei supreme, stătea practic numai în Bucureşti şi avea un program extrem de încărcat, a remis suma de 1.500 de lei inculpatei, act

Stiripesurse.ro

recunoscut şi de aceasta din urmă, pentru a plăti utilităţile şi impozitele aferente proprietăţilor persoanei vătămate din municipiul Galaţi.

Inculpata nu a efectuat aceste plăţi, (întreţinere, curent, etc), ci şi-a însuşit suma de bani, învederând organelor de urmărire penală că a reţinut banii în contul unor datorii mai vechi.

Persoana vătămată a avut credinţa că situaţia administrativă a imobilelor din Galaţi este una în regulă, dar a avut surpriza de a fi contactată în prima parte a anului 2013 chiar la serviciu de reprezentantul Asociaţiei de Proprietari, care i-a comunicat că figurează cu datorii la întreţinere şi la Administraţia Financiară.

Persoana vătămată a rămas stupefiată şi s-a deplasat de îndată la Galaţi, unde a constatat că nu fuseseră efectuate nici una dintre plăţile pentru care inculpata primise suma de 1.500 de lei.

Persoana vătămată a procedat la schimbarea cheii de yale de la cabinetul de avocatură al soţului său decedat, unde inculpata avea acces.

Curtea de Apel nu poate stabili la acest moment dacă după decesul soţului persoanei vătămate inculpata, profitând de accesul la cabinet, a practicat ilegal avocatura, arogându-şi calitatea de avocat, dar la domiciliul său cu ocazia percheziţiei s-au descoperit mai multe chitanţe emise după data decesului soţului persoanei vătămate, completate cu datele Cabinetului de avocatură Andrei Stanciu sau ale Întreprinderii Individuale Rarinca Mariana, menţionând ca obiect al prestaţiilor întocmite dosar, notificare, consultaţie dosar.

Aceste înscrisuri găsite cu ocazia percheziţiei la domiciliul inculpatei şi despre care inculpata a pretins că i-ar fi fost date de către persoana vătămată pentru a fi arse (apărare ilogică deoarece persoana vătămată nu putea să remită din arhiva soţului său documente eliberate de acest cabinet după decesul titularului cabinetului) au trezit suspiciuni procurorilor, care au trecut în continuare la identificarea şi audierea mai multor reprezentanţi ai unor Asociaţii de proprietari. Astfel, au fost audiate persoanele ML, administrator al Asociaţiei de proprietar .. Galaţi, PM, RP, RC (f. 263 şi urm. vol. 2 dup).

Astfel, martora NL a depus la dosarul cauzei un contract de asistenţă juridică încheiat de soţul persoanei vătămate, în calitate de avocat, şi Asociaţie, în data de 21.07.2010, prin care cabinetul se obliga să procedeze la asistarea, reprezentarea, acordarea de consultaţii juridice, redactarea de cereri, etc, în favoarea Asociaţiei. Deşi acest contract apare ca fiind complet legal, elementul de interes este dat de faptul că martora NL a putut prezenta organului de urmărire penală mai multe chitanţe emise de Cabinetul de avocatură, purtând ştampila acestui cabinet, pentru "acţiuni în instanţă", "dosare instanţă", "consultanţă" sau "întocmire şi depunere instanţă" din anul 2012, o parte

Stiri pe surse.ro

din aceste chitanţe purtând o semnatura indescifrabila si ştampila cabinetului de avocatură Stanciu.

Despre aceste chitanţe, semnate şi ştampilate după decesul avocatului, martora arată că au fost emise de către inculpata Rarinca Mariana (f. 272 vol. 2 dup), elemente ce se coroborează cu declaraţiile celorlalţi martori, care au arătat că Asociaţiile au plătit diferite sume de bani inculpatei care pretindea că este jurist la un cabinet de avocatură şi că ar fi deţinătoare al unui cabinet propriu de consultanţă juridică, fiind specializată în litigii între Asociaţii de Proprietari şi restanţieri, iar inculpata a propus martorei NL, administrator la Asociaţia nr. ... Galaţi un contract de asistenţă juridică cu ea în numele cabinetului Stanciu Andrei.

Prezenta Curtea de Apel nu intenţionează să procedeze la extinderea acţiunii penale cu privire la infracţiunea de exercitare fără drept a unei profesii, pentru acest lucru dispunându-se deja disjungerea şi cercetarea penală a inculpatei într-un dosar separat, dar constată că după ce persoana vătămată a schimbat yala cabinetului de avocatură a soţului său, iar inculpata nu a mai avut acces la logistica cabinetului (unde inculpata mergea de aproximativ 3 ori pe săptămână după cum arată martorul CG – fila 300 vol. 1 dosar contestaţie în anulare), inculpata s-a radicalizat şi a procedat la solicitarea întâlnirii cu martorul SR, la care instanţa a făcut trimitere anterior.

Deşi ulterior inculpata şi persoana vătămată au mai păstrat legătura, nu s-a mai reiterat de către inculpată necesitatea remiterii aşa zisei datorii de către persoana vătămată. Situaţia s-a schimbat însă în luna iunie 2014, când inculpata Rarinca Mariana a reînceput să facă presiuni asupra persoanei vătămate pentru remiterea unei sume de bani, trimiţându-i acesteia mai multe mesaje prin care solicita plata unei datorii arătând că, în caz contrar, va trimite toate datele pe care le are presei.

De menţionat că, odată cu verificarea telefonului persoanei vătămate, s-a constatat că anterior acestor mesaje primite în data de 3.06.2014 de la inculpată, persoana vătămată a mai primit două mesaje de la numărul de telefon ..., cu următorul conţinut: "*Vă voi contacta să confirmaţi sau să infirmaţi anumite aspecte legate de o angajare fără forme legale aunei dm din Galaţi miau cf şase martori*", "*V am trim săpt trecută un mes pentru joi credeţi ca puteţi stabili o oră pentru discuţii*".

Odată cu introducerea în cauză a colaboratorului sub acoperire, acesta a trimis chiar pe acest număr de telefon, la ora 18,53, mesajul "Cine sunteţi? Despre ce e vorba?" (f. 197 vol. 1 dup). După o oră, la 19,28, inculpata Rarinca răspunde "*Sunt intr o sed sun miine sa vorbim rom tv*".

De remarcat este faptul că de pe acelaşi număr de telefon, respectiv ..., în data de 8.06.2014 a fost contactat postul de televiziune

Stiri pe scurt.ro

Antena 3, moment în care a intervenit mesajul robotului telefonic "Aţi sunat la Antena Grup şi Antena 3. Pentru a lăsa un mesaj apăsaţi tasta 1. Pentru operatoare apăsaţi tasta 0".

Inculpata nu a recunoscut că ar fi dat persoanei vătămate cele două mesaje legate de angajarea fără forme legale a unei persoane din Galaţi.

Cu ocazia percheziţiei care s-a făcut la domiciliul inculpatei, a fost descoperit un telefon ... care utiliza numărul de telefon ....

Întrebată cu privire la acest telefon, inculpata a arătat, aşa cum rezultă din declaraţia acesteia din data de 17.06.2014, că nu a dat astfel de mesaje persoanei vătămate şi telefonul a stat numai în geanta sa (f. 109 vol. 1 dup).

Inculpata de asemenea a recunoscut în mod constant pe parcursul procesului penal că a dat acel telefon operatorului de la Antena 3, dar nu a putut oferi nici o explicaţie de ce a sunat, arătând "*nu mai ştiu de ce am sunat, poate a fost un impuls, poate voiam să văd dacă la Antena 3 se răspunde la telefon*" (f. 290 verso vol. 1 dosar contestaţie în anulare).

Curtea remarcă de asemenea şi similitudinile din punct de vedere gramatical dintre mesajele trimise de pe cele două telefoane ale inculpatei, aceasta făcând severe erori de gramatică, nefolosind cratima şi scriind cu "î" în loc de "â".

Este mai presus de orice îndoială rezonabilă că inculpata a trimis şi mesajele de pe telefonul cu numărul ..., acesta fiind tot timpul în posesia sa, şi de altfel în cazul în care ar fi fost un jurnalist interesat de problematica vreunei angajări la cabinetul de avocatură din Galaţi al soţului persoanei vătămate, acesta şi-ar fi declinat oricum identitatea sau ar fi apelat la serviciul de relaţii cu publicul al ÎCCJ ori cel putin ar fi scris corect din punct de vedere gramatical si ar fi fost coerent.

Una dintre problemele care au preocupat atât apărarea cât şi acuzarea este reprezentată de caracterul ameninţător al mesajelor trimise de inculpată.

Potrivit art. 207 al. 2 Cod penal, fapta de şantaj constă în ameninţarea cu darea în vileag a unei fapte reale sau imaginare, compromiţătoare pentru persoana ameninţată sau un membru de familie al acesteia.

Altfel spus, Curtea subliniază că pentru întrunirea elementelor constitutive ale infracţiunii prevăzute de art. 207 al. 2 şi 3 Cod penal, fapta reală sau imaginară trebuie doar să aibă aptitudinea de a crea o stare de temere persoanei vătămate, legiuitorul necondiţionând infracţiunea de crearea unei stări efective de panică în ceea ce o priveşte pe persoana vătămată. Şantajul este o infracţiune de pericol şi nu una de rezultat.

Stiripesurse.ro

Se observă că inculpata îi învederează în mod repetat persoanei vătămate că "cineva va avea musafiri neplăcuţi la uşă", "o sa iasa aşa urât încât poate să îşi dea demisia", la care se adaugă afirmaţiile de la un presupus jurnalist că acesta desfăşoară o anchetă despre o angajare fără forme legale a unei doamne din Galaţi. Inculpata i-a mai precizat persoanei vătămate că, "dacă vă veţi face socoteala, veţi avea mai mult de pierdut decât dacă îmi plătiţi mie datoria".

Curtea urmează a analiza aptitudinea acestor afirmaţii de a devoala consecinţe juridice negative asupra persoanei vătămate, pornind de la dispoziţiile legale relevante.

Astfel, prin Codul deontologic al judecătorilor şi procurorilor se stabileşte în cadrul articolului 17 îndatorirea magistraţilor de a se abţine de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în funcţie şi societate. În continuare, potrivit art. 99 din Legea nr. 303/2004 privind statutul magistraţilor, constituie abateri disciplinare …manifestarile care aduc atingere onoarei sau probitatii profesionale ori prestigiului justitiei savarsite in exercitarea sau in afara exercitarii atributiilor de serviciu.

În aceste condiţii, activitatea repetată a unui magistrat de a nu-şi achita îndatoririle financiare faţa de autorităţile administraţiei publice locale sau diferite persoane fizice, mai ales în condiţiile în care autorul ar fi chiar preşedintele înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie, ar putea pune în discuţie o eventuală cercetare disciplinară a unei astfel de persoane, sau cel puţin o diminuare severă a şanselor de a fi reales în funcţia supremă de conducere a ÎCCJ.

Curtea constată cu claritate că din dosarul cauzei nu există nici un element din care să se poată trage concluzia vreunei datorii a persoanei vătămate către inculpata Rarinca, singura persoană care susţine această teză fiind inculpata însăşi, sprijinită de concubinul său, martorul O. C.. Oricum, din punct de vedere juridic, nu prezintă relevanţă sub aspectul reţinerii infracţiunii de şantaj, existenţa sau nu a unei datorii a persoanei vătămate, deoarece este suficient a se dovedi că modul de dobândire a folosului trebuie să fie injust, şi nu folosul în sine, în aceste condiţii motivul de apel invocat de inculpată fiind vădit nefondat.

În speţă oricum inculpata încearcă dobândirea în mod injust a unui folos material la care nu avea nici un drept, în lipsa oricărui indiciu privind vreo datorie a persoanei vătămate.

Din contră, în speţă există indicii că persoana vătămată a remis, din consideraţiuni pur umanitare, diferite sume de bani inculpatei, pentru a o sprijini cu cheltuielile pe care aceasta le avea de făcut cu o rudă bolnavă.

În ceea ce priveşte activitatea colaboratorului sub acoperire, acesta nu săvârşeşte o acţiune de provocare, deoarece nu agentul

Stiripesuflete.ro

statului are iniţiativa infracţională, ci aceasta aparţine inculpatei care a reliefat-o cu mai mult timp în urmă, prin abordarea martorului SR şi care a continuat cu abordarea directă a persoanei vătămate. Abia după ce persoana vătămată a sesizat organele judiciare, agentul sub acoperire intervine şi din conţinutul mesajelor trimise de acesta rezultă cu maximă claritate pentru orice observator de bună credinţă că nu încearcă nici un moment să determine vreo persoană inocentă la săvârşirea vreunei infracţiuni, ci doar întreabă "cine sunteţi", "despre ce e vorba", "vă rog să îmi spuneţi ce bani, ce datorie, ce presă", etc.

Din perspectiva conduitei procesuale de pe parcursul procesului penal, Curtea constată că inculpata a avut o poziţie oscilantă, aceasta refuzând să răspundă tuturor întrebărilor care vizat contradicţii dintre declaraţiile sale, aceasta mărginindu-se la aprecieri evazive sau arătând că nu doreşte să vorbească deoarece ar fi implicate mai multe persoane.

Curtea nu va considera această poziţie drept un indiciu de vinovăţie, ci doar o expresie a dreptului la tăcere de care a înţeles să se folosească inculpata.

Constată însă că inculpata a încercat să încheie un acord de recunoaştere a vinovăţiei cu procurorul, făcând o solicitare expresă în acest sens (f. 114 – 115 vol. 1 dup), cerere făcută în condiţiile în care era asistată de avocat, dar care a fost respinsă de procuror deoarece nu se încadra în limitele legale. A arătat cu acea ocazie că, după consultarea cu avocatul, nu doreşte să mai dea o declaraţie în faţa procurorului (în data de 23.06.2014). Întrebată fiind de instanţa de apel cu privire la sensul acestei solicitări, inculpata a declarat că "nu ştiu ce să zic despre această declaraţie … precizez că atunci eram în stare de şoc." (f. 281 verso vol. 1 dosar contestaţie în anulare).

De asemenea, aşa cum rezultă din ultimul cuvânt, inculpata recunoaşte că a procedat greşit trimiţând acele mesaje şi nu a dat persoana vătămată în judecată, precizând că nu ştie dacă avea sau nu voie să dea persoanei vătămate acele mesaje.

Nu în ultimul rând, apărătorul ales al inculpatei, prin intermediul concluziilor de fond, a arătat că solicită respingerea apelului procurorului şi menţinerea soluţiei de condamnare a primei instanţe.

În aceste condiţii apare ca fiind corectă constatarea primei instanţe că sunt întrunite elementele constitutive ale infracţiunii de prev. de art. 207 al. 2 şi 3 cu aplicarea art. 13 ind. 1 din legea nr. 78/2000.

Cu privire la motivul de apel referitor la înlăturarea obligaţiei de plată a cheltuielilor judiciare, Curtea constată că au fost efectuate cheltuieli de către organele judiciare cu supravegherea tehnică şi cu angrenarea unui număr mare de persoane pentru descoperirea şi probarea activităţii infracţionale a inculpatei, astfel încât potrivit art. 275

Stiri pe surse.ro

C.p.p. se impune ca inculpata să fie obligată la plata cheltuielilor judiciare către stat.

În ceea ce priveşte individualizarea pedepsei criticată de procuror prin motivele de apel, Curtea apreciază că nu se impune aplicarea unei pedepse cu executare în regim de detenţie, ţinând seama de vârsta înaintată a inculpatei dar şi de faptul că aceasta a fost cercetată în cauză o perioadă în stare de arest preventiv, respectiv de la data 10.06.2014 şi până la data hotărârii de condamnare în fond, astfel încât a putut să conştientizeze pe deplin rigoarea legii penale.

Nu în ultimul rând, Curtea va reţine că inculpata şi-a dat seama că a procedat în mod greşit faţă de persoana vătămată, aşa cum a arătat în mod expres prin ultimul cuvânt, astfel încât prin conştientizarea şi asumarea conduitei greşite de către inculpată, instanţa de apel apreciază că este suficientă aplicarea dispoziţiilor art. 91 Cod penal. În cazul în care nu ar fi recunoscut în nici o modalitate că ar fi avut un comportament greşit faţă de persoana vătămată, atunci s-ar fi pus, bineînţeles, problema unei condamnări cu executare.

Nu prezintă relevanţă pentru Curtea de Apel ieşirile publice pe la diferite emisiuni, talk – show-uri, etc, ale inculpatei, prin care aceasta nu-şi recunoaşte în nicio modalitate activitatea infracţională, ci are în vedere doar conduita procesuală din prezenta cauză, unde inculpata a încercat să încheie un acord de vinovăţie cu procurorul, a recunoscut că a greşit în comportamentul său faţă de persoana vătămată şi a arătat prin intermediul apărătorului ales că solicită menţinerea soluţiei de condamnare a primei instanţe.

Faţă de argumentele menţionate anterior, nu se impune sporirea represiunii penale prin aplicarea pedepselor complementare solicitate în apelul parchetului.

Va respinge pe cale de consecinţă apelurile formulate de procuror şi inculpată ca nefondate şi va obliga inculpata la suportarea cheltuielilor judiciare avansate de stat în apelul său.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

Respinge ca nefondate apelurile formulate de Parchetul de pe lângă Î.C.C.J.- Direcţia Naţională Anticorupţie şi de inculpata Rarinca Mariana împotriva sentinţei penale nr. 2873/18.12.2014 a Tribunalului Bucureşti Secţia I penală.

Obligă apelanta inculpata la plata a 500 lei cheltuieli judiciare avansate de stat în apel.

Stiripesurse.ro

Onorariul parţial al avocatului din oficiu din apel, în cuantum de 260 lei va fi avansat din fondurile Ministerului Justiţiei.

Definitivă

Pronunţată în şedinţă publică azi 11.09.2015.

stiripesurse.ro